

1. Ar Bendrijos teisė įpareigoja *ex officio* nagrinėti Direktyvos 85/511 (¹) nurodytus pagrindus, t. y. išnagrinėti pagrindus, kuriais nėra pagrįstas ginčas?

2. Jei į 1 klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar valstybių narių įpareigojimas pagal Direktyvos 85/511/EEB 11 straipsnio 1 dalies pirmą įtrauką kartu su 13 straipsnio 1 dalies antra įtrauka užtikrinti, kad laboratorinių tyrimų SNL nustatyti atliktų Direktyvos 85/511/EEB B priede nurodytos laboratorijos, veikia tiesiogiai?

3. a) Ar Direktyvos 85/511/EEB 11 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad aplinkybė, jog SNL nustatė Direktyvos 85/511/EEB B priede nenurodyta laboratorija, sukelia teisinės pasekmės?

b) Jei į 3a klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar Direktyvos 85/511/EEB 11 straipsnio 1 dalimi siekiama apsaugoti privačių asmenų, kaip antai ieškovų pagrindinėje byloje, interesus? Jei ne, ar tokie privatūs asmenys kaip ieškovai pagrindinėje byloje gali remtis galimu valstybių narių institucijų pareigų pagal šią nuostatą neįvykdymu?

c) Jei iš atsakymo į 3b klausimą išplauktų, kad privatūs asmenys gali remtis Direktyvos 85/511/EEB 11 straipsnio 1 dalimi:

Kokios teisinės pasekmės atsiranda, kai SNL nustatė Direktyvos 85/511/EEB B priede nenurodyta laboratorija?

4. Ar Direktyvos 85/511/EEB B priedas, atsižvelgiant į šios direktyvos 11 ir 13 straipsnių nuostatas, aiškintinas taip, kad nuoroda į „Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad“ taip pat gali arba turi reikšti ID-Lelystad B. V.?

5. Jei iš atsakymų į pirmiau pateiktus klausimus išplauktų, kad SNL gali nustatyti Direktyvos 85/511/EEB B priede nenurodyta laboratorija arba kad Direktyvos 85/511/EEB B priedą reikia aiškinti taip, jog nuoroda į „Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad“ taip pat gali arba turi reikšti ID-Lelystad B. V.:

Ar Direktyvą 85/511/EEB aiškintina taip, kad ji nustato, jog kompetentingai nacionalinei administracijos institucijai yra privalomi Direktyvos 85/511/EEB B priede nurodytos laboratorijos atlikto tyrimo rezultatai, arba, jei iš atsakymo į 3a klausimą išplauktų, kad administracijos institucijos priimtos SNL kontrolės priemonės gali būti paremtos ir Direktyvos

85/511/EEB B priede nenurodytos laboratorijos gautais rezultatais, — pastarosios laboratorijos atlikto tyrimo rezultatai, arba vis dėlto laboratorijos autoriteto nustatymas priskirtinas valstybės narės proceso autonomijai, ir pagrindinę bylą nagrinėjantis teisėjas turi patikrinti atitinkamos teisės nuostatos galiojimą, neatsižvelgdamas, kaip atliekami laboratoriniai tyrimai, — pagal Bendrijos ar nacionalinę teisę, — bei ar nacionalinės proceso teisės taikymas labai neapsunkina arba nepadarо praktiškai neįmanomą Bendrijos teisės aktų taikymą?

6. Jei iš atsakymo į 5 klausimą išplauktų, kad nacionalinių institucijų pareigą laikytis laboratorinių rezultatų reglamentuoja Direktyva 85/511/EEB:

Ar nacionalinėms institucijoms privalomi laboratorijos atlikto SNL tyrimo rezultatai? Jei ne, kokią vertinimo laisvę nacionalinėms institucijoms palieka Direktyva 85/511/EEB?

(¹) 1985 m. lapkričio 18 d. Tarybos direktyva 85/511 dėl Bendrijos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonių įdiegimo (OL L 315, p. 11).

**Commissione Tributaria di Primo Grado di Trento
2005 m. kovo 21 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje Stradasfalti srl prieš Agenzia
Entrate Ufficio Trento**

(Byla C-228/05)

(2005/C 193/25)

(Proceso kalba: italų)

Commissione Tributaria di Primo Grado di Trento 2005 m. kovo 21 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. gegužės 24 d., kreipėsi į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą byloje *Stradasfalti srl* prieš *Agenzia Entrate Ufficio Trento*.

Commissione Tributaria di Primo Grado di Trento prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Ar 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos Nr. 77/388/EEB ⁽¹⁾ dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo 17 straipsnio 7 dalies pirmas sakinyš, atsižvelgiant į to paties straipsnio 2 punktą, turi būti aiškinamas taip, kad:

a) minėtas straipsnis prieštarauja, jog paprastas valstybės narės pranešimas apie tokios nacionalinio įstatymo nuostatos kaip, pavyzdžiui, Respublikos Prezidento dekreto Nr. 633/72 19a straipsnio 1 dalies c ir d punktų ir vėlesnių šios nuostatos galiojimo pratęsimų, kuri remiantis paprastu pranešimu PMV komitetui apriboja teisę į PVM, susijusio su 17 straipsnio 2 dalyje numatytų prekių naudojimu ir priežiūra, atskaitą, priėmimą būtų laikomas direktyvos 29 straipsnyje numatytu „pasikonsultavimu su PVM komitetu“;

b) šis straipsnis taip pat prieštarauja, jog bet koks teisės į PVM, susijusio su a punkte minėtų prekių pirkimu, naudojimu ir priežiūra, atskaitą apribojimas, nustatytas prieš pasikonsultuojant su PVM komitetu ir likęs galioti daug kartų bei nuolat pratęsiant teisės akto galiojimą ir nerandant sprendimo daugiau kaip 25 metus, būtų laikomas priemone, patenkančia į jo taikymo sritį;

c) jei atsakymas į pirmo klausimo b punktą yra teigiamas, ar Teisingumo Teismas gali nurodyti kriterijus, leidžiančius nustatyti didžiausią galimą teisės aktų galiojimo pratęsimų trukmę, atsižvelgiant į visas Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 7 dalyje nurodytas priežastis; arba nurodyti, ar leidžiančių nukrypti nuostatų (pasikartojančių laike) laikinumo pobūdžio nesilaikymas suteikia mokesčių mokėtojui teisę į atskaitą.

2. Tuo atveju, jei nesilaikoma 17 straipsnio 7 dalyje numatytų procedūros reikalavimų ir sąlygų, ar minėtos direktyvos 17 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji prieštarauja, jog nacionalinės teisės akto nuostata arba valstybės narės vykdoma administracinė praktika išgaliojus Šeštajai direktyvai (Italijoje — 1979 m. birželio 1 d.) galėtų objektyviai ir be suvaržymų laike apriboti PVM, susijusio su tam tikrų automobilių pirkimu, naudojimu ir priežiūra, atskaitą?

⁽¹⁾ OL L 145, 1977 6 13, p. 1.

Korkein Hallinto-oikeus (Suomija) 2005 m. gegužės 23 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Oy Esab

(Byla C-231/05)

(2005/C 193/26)

(Proceso kalba: suomių)

Korkein Hallinto-oikeus (Suomija) 2005 m. gegužės 23 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą byloje *Oy Esab*.

Korkein Hallinto-oikeus prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar EB 43 ir 56 straipsniai, atsižvelgiant į EB 58 straipsnį ir Tarybos direktyvą 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms ⁽¹⁾, aiškintini taip, kad jiems prieštarauja Suomijos koncerno vidaus mokėjimų įstatyme nustatyta sistema, pagal kurią apmokestinant koncerno vidaus mokėjimai gali būti atskaitomi su sąlyga, kad vidaus mokėjimo teikėjas ir jo gavėjas yra Suomijoje įsteigtos bendrovės?

⁽¹⁾ 1990 m. birželio 23 d. Direktyva 90/435/EEB, OL L 225, p. 6.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. gegužės 30 d. pareikštas ieškinys Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei

(Byla C-236/05)

(2005/C 193/27)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. gegužės 30 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Karen Banks, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei.